

Segell

Juliol 2012

Número 21

Diàleg

Conversa amb Irene de Puig

Directora del GrupIREF

INSTITUCIÓ
CULTURAL
DEL CIC
Fundació Privada

Sumari

- 03 Editorial**
- 04 Diàleg**
Conversa amb Irene de Puig
- 10 Escoles**
El cicle de conferències, un valor afegit a batxillerat
per **Oriol Olivé i Teresa Triadú**
- 12 Persones**
Roma, que et roba els mots
per **Núria Marzo**
- 15 Dublín, comtat dels vikings**
per **Andreu Bosch**
- 17 Educació, societat i valors**
Univers 2.0
per **Enric Guinart**
- 20 La pràctica del cant coral**
per **Emili Fortea**
- 21 Vincles**
El Grup IREF
per **Irene de Puig**
- 22 Destacats**
“...a dins de classe sóc feliç”
Exposició sobre **Joan Triadú, pedagog**

**INSTITUCIÓ
CULTURAL
DEL CIC**
Fundació Privada

Via Augusta, 205
08021 Barcelona
Tel. 93 200 11 33
iccic@iccic.edu
www.iccic.edu

Segell
Publicació de la Institució Cultural del CIC, Fundació Privada

Director
Frederic Raurell

Consell de redacció
Ignasi Garcia Clavel, Emi Garcia-Ripoll, Pepa Jiménez,
Montserrat Oliveras, Josep Palau, Marc Planes i Teresa Triadú

Consell editorial
Joaquim Triadú, Anna Bordas, Aleix Carrió, Jordi Conejos,
Jordi Cortada, Ignasi Garcia Clavel, Enric Masllorens,
Montserrat Oliveras, Francesc Pedró, Xavier Queralt, Manuel
Raventós, Jordi Riera, Enric Roca i Pere Viñolas

Supervisió lingüística
Linguacom, SL

Disseny i maquetació
MANEKO.

Fotografies Diàleg
Emi Garcia-Ripoll

Impressió
Impremta Guinart, SL

Dipòsit legal
B-21561-05

ISSN
2013-0775 (paper)
2013-0783 (internet)

Edició
6.000 exemplars

Consulta
www.iccic.edu
www.raco.cat

Contacte
segell@iccic.edu

Editorial

Hem acabat un altre curs i ho fem amb el darrer número de la revista Segell, que no és res més que el mirall del que som i fem a la Institució Cultural del CIC.

No cal dir que ha estat un curs molt difícil en termes econòmics, per la incertesa provocada per la situació de crisi actual i per la incidència en les nostres escoles i els projectes propis.

Malgrat tot, i sabent que serà una situació llarga i complicada de gestionar, no hem deixat d'oferir una educació de qualitat al nostre alumnat i a les seves famílies. Com diu Gregorio Luri, hem d'estar més enllà del plany. Ens calen veus positives en el món educatiu, i ser conscients dels reptes i de les moltes coses que tenim per millorar.

Vivim en un moment de desconfiança generalitzada que es trasllada a l'educació. Per això hem de saber respondre de manera optimista i positiva, però realista, cercant les bones notícies sorgides del món educatiu, que n'hi ha. Potser ens cal una certa valentia, autocrítica i voluntat de col·laboració, de definició d'objectius nous cada curs.

Ens avalen més de 50 anys de presència en el món educatiu d'una institució com la nostra i ben aviat, també, de l'Escola Thau Barcelona, però no ens garanteixen, per si sols, la nostra posició en el món educatiu català. Cal, doncs, tenir reptes i projectes d'innovació; saber treballar per la qualitat i l'excel·lència, com també saber respondre a les nostres famílies.

Som molt conscients de la importància i la transcendència de la nostra professió. La nostra feina és la de les nostres accions, la del nostre dia a dia. La feina ben feta s'afirma a través de la pràctica de les virtuts quotidianes, amb rigor i, alhora, amb una actitud generosa de servei i estimació per l'alumnat i la seva educació.

Aquesta revista pretén mostrar el contingut pedagògic de la Institució Cultural del CIC. És una publicació elaborada en equip i compartida entre totes les escoles; és el fruit d'un treball corporatiu entre persones de la mateixa institució: docents, alumnat, famílies, direccions, etc. Aquest fet li dona un to diferent a cada secció i alhora permet entreveure l'estil d'educar, la nostra manera de fer i de ser, formada per uns principis educatius i uns valors que fonamenten i omplen de sentit la nostra proposta pedagògica; com diu un proverbi africà: “Qui camina sol camina més de pressa, però qui vol arribar lluny camina acompanyat.”

Una proposta pedagògica que va creixent. D'una banda, amb una nova CIC Escola d'Idiomes a Sant Cugat, que ja serà una realitat aquest estiu amb els cursos intensius d'anglès i, de l'altra, amb l'ampliació de l'Escola Thau Sant Cugat i la consolidació de la tercera línia. Una escola que ha crescut gràcies a les famílies d'aquest municipi que creuen en el nostre projecte. El proper 30 de setembre al matí, hi haurà l'acte inaugural amb l'assistència de la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau.

La Institució Cultural del CIC és i vol seguir sent una entitat al servei de la societat catalana en els àmbits de l'educació i la cultura. Al llarg dels anys ha anat evolucionant i adaptant-se a les exigències de la societat actual i innovant el seu mètode amb les noves tecnologies, així com amb projectes capdavanters que estan modificant el món educatiu primordials en una època de canvi.

Com sempre, desitgem que la lectura d'aquest Segell us plagui i us permeti conèixer-nos encara una mica més.

Bon estiu i a reveure.

Frederic Raurell
Director general

Frederic Raurell
Director General de la ICCIC

Teresa Triadú
Secretària adjunta
a la Direcció General de la ICCIC

Irene de Puig és mestra i llicenciada en filosofia i en filologia catalana. Ha exercit de mestra, de professora de secundària i a la universitat. També ha estat formadora de docents.

És autora de diverses publicacions al voltant de la filosofia com a disciplina fonamental en el desenvolupament de les habilitats del pensament, i des de l'any 1993 és directora del GrupIREF, Grup d'Innovació i Recerca per a l'Ensenyament de la Filosofia.

Va participar, juntament amb Josep M. Terricabras i Eulàlia Bosch, en l'adaptació i la divulgació del material del projecte del nord-americà Matthew Lipman, anomenat Philosophy for Children, que s'ha adaptat i completat en català amb el nom de Filosofia 3/18, i també ha participat en la creació i la divulgació del projecte Noria en castellà. Actualment, com a directora de GrupIREF, segueix treballant i investigant recursos per introduir la reflexió filosòfica a les aules i coordina el Màster en filosofia 3/18 de la Universitat de Girona (UdG).

Té alguns llibres publicats individualment, com són una colla de llibres de text per al batxillerat, a les editorials Octaedro, Barcanova, Edb, Castellnou, etc., així com llibres per al currículum de Filosofia 3/18: *Tot pensant... contes*, *Tot pensant*, *Pèbill*, *Persensar*, *Cinèfil*, *Reavaluar*, *l'avaluació reflexiva a l'escola*, en català, i *Juegos para pensar*, *Derechos de las niñas y los niños* i d'altres, en castellà. Ha preparat les guies didàctiques de *L'alquimista*, *Verònica decideix morir*, *El dimoni i la senyoreta Prym* i *El corazón de las tinieblas*, i ha participat en altres edicions com a coautora, coordinadora o col·laboradora

> Com va conèixer el projecte Philosophy for Children?

Vaig conèixer el projecte a través de la meua amiga Eulàlia Bosch, qui, en una estada a Nova York, va connectar amb algunes institucions i persones que tenien algunes experiències en didàctica de la filosofia o en educació ètica, entre els quals hi havia el projecte Philosophy for Children.

> Quan va començar i quin procés va seguir la incorporació d'aquest material al nostre país?

L'any 1985 es va fer a Madrid el Congreso de Filósofos Jóvenes, que tenia com a temàtica "Filosofía y juventud", i Lipman era un dels ponents; hi vam contactar i vam fotocopiar un dels llibres del currículum traduït al mexicà: el que anys més tard seria Investigació filosòfica, el manual de l'Aris (La descoberta de l'Aristòtil Mas). El vam trobar fascinant, i una colla de professors de filosofia de secundària aleshores vam començar a experimentar alguna activitat o exercici a les aules. L'any 1987 van traduir La descoberta de l'Aristòtil Mas, que va ser el primer dels llibres del currículum i poc a poc vam anar configurant el currículum actual.

> Què és el projecte Filosofia 3/18?

És un destil·lat d'un gran moviment educatiu que es coneix avui com Philosophy for Children i que adopta formes diferents a cada país, tant organitzatives com institucionals i de continguts. A partir del currículum original, cada país ha procurat adaptar a les seves circumstàncies l'objectiu del projecte, alguns, com nosaltres, de manera força fidel i paral·lela, i d'altres força diferent com a reacció, com ara els francesos, però a la fi hi ha sempre Lipman al darrere.

> Què és el GrupIREF?

És una associació que vam instituir per poder tenir una presència legal com a centre divulgador del projecte i com a referent per a les iniciatives que poguessin sorgir.

D'alguna manera ens sentim responsables de la marxa del projecte, especialment en la vessant de formació del professorat, en l'intent de garantir la qualitat dels cursos o, per exemple, de promoure un màster en línia, que ja va per la quarta edició.

> Si es pot aprendre a pensar, com es fa?

Això són dues preguntes. La primera seria: Es pot aprendre a pensar? Sí, efectivament creiem que es pot, com es pot aprendre quasi tot a la vida si hi ha dedicació, exercici i encert. Això no vol dir que aquest sigui un projecte miraculós.

Com es fa? Doncs primer amb molta paciència, dedicació, sistematització, és a dir, dels 3 fins als 18 anys. Aquesta seria la situació desitjable. Aprendre a pensar no es fa de cop ni a partir d'una gran intuïció, vol entrenament, sistematització, vol poder contrastar parers diversos i interrogar-se un mateix, i això vol temps. Sabem que nedem contracorrent, ja que ara prima la immediatesa, però pensar és un procés que vol el seu temps, com moltes coses bones de la vida: els vins, els formatges, els bons conreus, l'amistat, l'estimació, etc.; volen paciència i dedicació.

> Relacionat amb el projecte Filosofia 3/18, ens agradaria que en definís els conceptes següents:

a) La idea

Per què no podem ajudar els infants a pensar millor, si els ajudem a parlar millor, a caminar i menjar millor, etc.? Per què la filosofia s'ha d'excloure de l'educació infantil i primària? Els nens aprenen matemàtiques a poc a poc i aprendre matemàtiques no vol pas dir que els explicarem el teorema de Fermat a 5 o 10 anys, sinó que s'aprenen les matemàtiques de mica en mica, es comença per les beceroles dels conceptes matemàtics. La filosofia pot ser una disciplina de referència que les engloba totes perquè és la que reflexiona sobre totes les altres: filosofia del llenguatge, de les ciències socials, de la física, etc.

b) La finalitat

Fer filosofia educa els infants i joves dins d'un marc democràtic, és a dir, pot ajudar-los a ser autònoms i pensar per ells mateixos, enlloc de ser arrossegats sense personalitat, sense tenir raons ni arguments propis. Com diem a les presentacions, i ja s'ha convertit en un lema, l'objectiu és procurar que els nens i nenes, nois i noies, pensin millor per si mateixos des d'una perspectiva democràtica.

c) El rerefons conceptual

Simplificant molt podem dir que hi ha dos grans

puntals darrere del projecte; d'una banda, John Dewey, filòsof i pedagog americà, que és a la base de molts dels aspectes metodològics del projecte: la descoberta, la recerca, l'experiència, etc., i de l'altra hi ha Vigotski (a qui Lipman va dedicar un assaig: Natasha). De Vigotski pren en consideració l'origen social del pensament, la redefinició de l'aula com una comunitat reflexiva i, sobretot, la connexió entre la intervenció pedagògica i el desenvolupament mental dels infants.

Entre aquests dos pilars hi ha una colla d'influències que podem sintetitzar en un gran respecte per la tradició: Plató, Aristòtil, Kant, etc.; sense oblidar alguns dels corrents i autors més actuals del segle XX: Peirce, Mead, Wittgenstein, el corrent analític i hermenèutic i, mirant de reüll, els seus mestres francesos.

d) La lectura

La lectura en veu alta d'una obra literària de ficció com a detonant del diàleg és a la base del projecte, perquè justament la literatura com a art permet als estudiants parlar, inquietar-se, emocionar-se o indignar-se davant de fets, situacions, personatges, etc. Es proposa fer filosofia a través de textos que permetin una certa identificació dels lectors amb les qüestions de fons que es plantegen. A la manera dels existencialistes, la literatura és una manera d'arribar al fons de les qüestions sense haver de passar per l'assaig.

e) L'art

L'art és una magnífica porta d'entrada al pensament i a la sensibilitat. L'art ens fa pensar, ens qüestiona, ens inquireix, però també ens arrossega, ens fascina o ens repel·leix. En qualsevol cas, no ens deixa indiferents, ens provoca, ens sacseja i ens arriba per molts mitjans: per la raó i els arguments, -llegiu alguna crítica d'art-, però també pels sentits, per la sensibilitat, pels sentiments.

I les accions següents:

a) Pensar, sentir i actuar

Com diu J. Bruner en La elaboración del sentido (pàg. 91), les persones persensen: perceben, senten i pensen a la vegada. Captem la informació sobre el món a través dels sentits, però quan percebem rebem la informació d'una certa manera. Veiem el que podem veure o el que estem preparats per

veure. En copsar un so o una llum posem en marxa tot el nostre sistema d'establir relacions i per això tenim por o sentim alegria. Gràcies a les experiències prèvies tenim un comportament o un altre. Una vegada ens adonem del que passa, ens en fem conscients i prenem alguna decisió, actuem en conseqüència.

b) Enraonar

El pensament es formula pel llenguatge, el llenguatge permet al pensament de tractar les idees, els conceptes, els problemes. Pensament i llenguatge són dues parts d'un únic procés de coneixement. La manera més rica i directa de comunicar els nostres pensaments, els nostres raonaments, és a través de l'en raonar, és a dir, verbalitzant allò que tenim en el magí de manera ordenada.

Pensem gràcies al llenguatge, en el llenguatge i pel llenguatge. Això vol dir que les estructures del pensament són categories lingüístiques. Ens calen paraules que hem d'organitzar de manera clara, distinta, seguint les regles de la gramàtica i la lògica. Per xerrar només cal saber una llengua, però per argumentar, raonar i reflexionar en veu alta cal aprendre a en-raonar.

c) Discutir/debatre

Discutir i debatre tenen com a objectiu vèncer, guanyar. Se solen propiciar per refermar les pròpies idees davant d'un contrincant.

Tot i que no és el mateix debatre que discutir, tots dos termes s'utilitzen habitualment per descriure situacions semblants i en alguns casos s'usen indistintament. Per a nosaltres no és ben bé el mateix.

Filosofia 3/18 proposa el diàleg filosòfic, que no implica adhesió dels altres, ni és competitiu. No es va a guanyar o a perdre. No hi ha vencedors o abatuts ni vençuts perquè no hi ha enfrontament ni adversari. De fet, en un diàleg es tracta que tothom hi guanyi.

d) Argumentar

L'argumentació és la manera que adopta el diàleg i té com a finalitat defensar amb raons o arguments una idea, una creença, una hipòtesi, a través de la raó, presentant proves, exemples, distincions, etc. Argumentar bé significa expressar amb claredat, coherència, precisió i pertinència les nostres idees, perquè els altres compreguin i les acceptin o les refusin.

descoberta, de recerca. Lipman, basant-se en John Dewey, ens proposa formar subjectes reflexius que es qüestionin el coneixement, els significats de les coses i es preguntin per la veritat, la bellesa, la justícia, les relacions, etc. La comunitat de recerca és un mitjà educatiu excel·lent, perquè en el seu interior es produeixen processos cognitius, a través de l'exercici dialògic, de raonament i d'organització de la informació, i el desenvolupament de les seves habilitats intel·lectuals.

b) El pensament crític

Pensar críticament vol dir analitzar, jutjar, fer hipòtesis, explicitar les activitats cognoscitives, prendre decisions i resoldre problemes.

El pensament crític per M. Lipman és el que facilita el bon judici perquè aquest és producte d'un pensament destre guiat per instruments i procediments apropiats. El pensament crític és, doncs, pensament aplicat i, per tant, no només és procés sinó també el desenvolupament d'un producte: el bon judici i la seva aplicació a la pràctica: "El pensament crític és el nostre escut davant del pensament acrític i l'acció irreflexiva" (Lipman, *Thinking in Education*, pàg. 209).

c) El pensament creatiu

En un nivell més filosòfic, la creativitat ens permet pensar amb independència del que generalment impera al nostre voltant. Ens permet qüestionar, ens permet rebutjar el que existeix i ens deixa en llibertat per trobar nous camins que encara no estan traçats.

La persona creativa és, per definició, revolucionària. El pensament creatiu ajuda a alliberar-se de les limitacions de l'entorn; la persona creativa, imaginativa, lliure, aconsegueix també alliberar-se dels judicis aliens i propis.

d) El pensament afectiu

El pensament afectiu, acurat o valoratiu ajuda a quallar i reforçar els processos crítics i creatius. Tenir cura no és només tractar amb amabilitat, també és estimular i potenciar el pensament de l'altra persona, anar més enllà de la superfície. Tenir cura és també una dimensió del pensament.

Ann Sharp el descriu com una fusió entre el pensament cognitiu i l'emocional, que s'expressa a si mateix a través d'activitats com l'apreciació, l'estima, el respecte, la cura, l'empatia, la compassió i la valoració.

> El GrupIREF ha celebrat els 25 anys d'existència. En general, esteu contents amb el recorregut fet? Quins projectes teniu actualment?

Estem contents amb el recorregut fet, però no cofoiament satisfets. Segurament es podien fer altres coses que no hem sabut fer, però amb les condicions amb què hem treballat tampoc no hem sabut o hem pogut anar més enllà.

El projecte més imminent que tenim ara mateix és sobreviure i poder donar servei a les escoles i als docents que ho desitgin. També n'hi ha d'altres d'ampliació i d'aprofundiment, però que dependran de la situació econòmica i política de les institucions educatives. Volem incidir i ajudar a enfortir algunes estratègies bàsiques, com ara escoltar, parlar, llegir i escriure, que aquest projecte treballa amb intensitat i profunditat.

> Per acabar, un somni. Quin seria l'objectiu ideal amb el projecte Filosofia 3/18?

Més difusió i pràctica del projecte, no per imposició del sistema, sinó per convenciment dels ensenyants. Poder disposar de persones i temps per fer arribar el projecte a tots els àmbits als quals pot beneficiar: gent gran, centres oberts, nens i joves en situació de risc, com han mostrat algunes de les experiències que s'han explicat a la XVI Conferència, aquest darrer mes de maig a Girona. Ras i curt: necessitem un patrocinador idealista i generós.

Moltes gràcies.

Escoles

El cicle de conferències, un valor afegit a batxillerat

La paraula conferència prové del llatí *conferentia*, que vol dir 'dissertació en públic sobre algun tema concret'. Es tracta, doncs, d'una exposició que es fa sobre un tema d'interès general per al públic que hi assisteix, qui, al final, pot intervenir fent preguntes. Pot tractar temes molt variats, i la persona que la imparteix acostuma a ser experta en la matèria.

Això és el que oferim a les noies i als nois de CIC Escola de Batxillerats: conèixer o aprofundir sobre un tema, àmbit o activitat a través de l'experiència professional d'una o diverses persones. El fet de poder escoltar un expert o algú que coneix la realitat que es vol explicar, ajuda els alumnes a construir un criteri propi sobre els temes tractats.

Les conferències són un espai d'aprenentatge fora de l'aula que permet la sensibilització sobre aspectes de la nostra realitat i la reflexió sobre els valors propis. La possibilitat d'escoltar persones amb un discurs sòlid, rigorós i, a vegades, diferent, és molt enriquidor.

A l'hora de programar el cicle de conferències i de decidir quins temes i persones programem per a primer de batxillerat i quins per a segon, tenim en compte els aspectes següents:

- El tema a tractar
- La persona adequada
- El moment del curs
- La preparació prèvia a classe o tutoria.

Hi ha, però, un criteri general que preval per damunt dels altres: oferir a l'alumnat la possibilitat extraordinària, perquè surt de la programació establerta i per la qualitat del conferenciant, d'aprendre d'una manera diferent, a partir d'un discurs erudit i argumentat, del diàleg, del testimoniatge o del suport audiovisual que hagin triat els nostres conferencians. Aquest aprenentatge global, els ajuda a ser capaços de treure profit de tot allò que els envolta i a reflexionar sobre la seva realitat. És un valor afegit que possibilita una mirada àmplia de l'àmbit professional, reflexionar sobre el que han escoltat i formar-se un criteri propi per prendre decisions o opinar.

Els alumnes de les tres darreres promocions de batxillerat han pogut assistir a conferències ben diverses durant els dos anys de batxillerat. En destaquem les següents:

- "Sostenibilitat i consum responsable", a càrrec d'Arcadi Oliveres
- "El canvi climàtic", a càrrec de Lluís Recoder
- "Cercant el sentit de l'esforç", a càrrec d'Enric Masllorens
- "Ciència i fe", a càrrec de David Jou
- "Per què bioètica", a càrrec de Begoña Román
- "Crisi personal, dependència i sectarisme", a càrrec de Pepe Rodríguez
- "Política i democràcia", a càrrec de Juan José López Burniol
- "L'ús de les xarxes socials", a càrrec de Vicent Partal
- "Llengua i país", a càrrec de Màrius Serra
- "Multiculturalitat i convivència", a càrrec de Carles Solà
- "Esforçar-se per a què", a càrrec de Salvador Cardús
- "Diàleg interreligiós", a càrrec de Xavier Melloni
- "El Quart Món, Casal dels Infants del Raval", a càrrec de Thais Sánchez
- "Pare, existeixen les girafes blaves? O l'atenció als infants amb pluridiscapacitat i les seves famílies", a càrrec de Cécile de Visscher.

A part d'aquestes conferències adreçades a tots els alumnes, els seminaris pedagògics organitzen altres activitats orientades a aprofundir aspectes lligats a les seves matèries i les diferents modalitats de batxillerats, com per exemple les trobades amb els autors de les novel·les llegides a llengua castellana i literatura (Ignacio Martínez de Pisón i Enrique de Hériz), les conferències d'Albert Pla i Enric Bou sobre llengua i literatura, o les de Toni Pou autor d'On el dia dorm amb els ulls oberts i Pau Gorostiza sobre bioenginyeria, per citar-ne algunes.

La programació dels temes a tractar en el cicle de conferències també és condicionada per la valoració que en fan alumnes, professors i fins i tot els mateixos conferencians.

Seguidament reproduïm algunes opinions o síntesis fetes per alumnes de segon de batxillerat al maig del 2012:

"Hem fet unes vint conferències entre primer i segon i gairebé totes ens han aportat molt, ens han fet pensar i reflexionar sobre temes molt diferents. Totes molt interessants i enriquidores. Un gran mètode per reflexionar. Un encert, perquè et feien pensar i t'acostaven

a persones que són especialistes o que viuen directament la matèria, que en saben, i dels que tu tens només prejudicis, com ara la de Carles Solà sobre la immigració o López-Burniol sobre la democràcia.

"Cal que els alumnes fem autocrítica, també. Dels estudiants cap als estudiants. A cada conferència, preguntaven sempre les mateixes persones i la resta es mostraven apàtics. Les conferències són molt enriquidores. Cal que participem de manera més activa, amb preguntes, dubtes i reflexions." (Bernat Lázaro)

"Algunes de les conferències van aportar molt coneixement i reflexió, et fan replantejar quin és el teu paper al món, reflexionar sobre el futur de tot plegat. Molts cops a l'aula no fem debats i, en canvi, a partir de les conferències es generen dinàmiques a l'aula que enriqueixen moltíssim. A més ens permet desenvolupar altres capacitats i remou la rutina acadèmica." (Anna Barbeta)

"Se'n fan poques. Se n'haurien de fer més. S'aprèn molt amb les conferències. El fet de ser en primera persona és molt més atractiu. Crec que la conferència està desvinculada del temari, quan potser hauria d'estar més vinculat, el professorat hauria de modular més la matèria en relació amb les conferències, tot i que també és cert i està bé perquè pren consciència que més enllà de l'aula el món continua movent-se. *Eppur si muove*."

"Algunes conferències ens han permès, a més, situar els companys, saber qui érem i quina visió tenen sobre el món. Molts cops pensem o veiem una classe de manera homogènia i el fet de posicionar-nos en els debats posteriors a les conferències ha permès que veiéssim les nostres diferències ideològiques, que veiéssim la concepció del món que cadascú de nosaltres tenim, que l'escola no és homogènia, que pensem diferent i que podem debatre sobre aquest respecte." (Roger Bernet)

"Sota el suggeridor títol de 'Per què bioètica?', la doctora Román ha anat desgranant el sentit de la bioètica, que ha definit com una reflexió críticoracional sobre els valors i les normes relacionats amb la vida i la ciència, sempre en un àmbit plural, dialogant i amb vocació de consens. Ha remarcat també la importància de qüestionar-se contínuament sobre situacions que poden afectar tard o d'hora l'existència, per molt llunyanes que semblin.

”En resum, l’objectiu de la conferència era crear un espai per pensar, tot anant una mica més enllà dels problemes amb què topem quotidianament, però que algun dia poden esdevenir la nostra realitat. I ho ha aconseguit.” (Elisabet Vives)

”Solà va abordar el polèmic fenomen de la immigració a Catalunya, plantejant-lo no pas com un problema sinó com un incentiu positiu a l’hora d’incrementar l’estat del benestar. Va parlar de la necessitat d’acollir els immigrants per convertir el nostre país en una nació solidària, receptiva i hospitalària, en què convergeixen diverses cultures. A tall d’exemple, va reproduir un capítol del seu programa, *Sentiment*, el qual va commoure tot el públic amb la història d’un immigrant de Ghana, resident a Vic des de fa vuit anys, que va sentir amor per Catalunya, país on ha decidit viure, després de participar en un muntatge teatral amb poemes de Jacint Verdaguer.

”Després d’un seguit de comentaris i interpel·lacions del públic, Solà va cloure l’acte amb una reflexió sobre la riquesa cultural i lingüística que aporta la immigració, la qual no s’hauria de veure reduïda a una minoria de casos negatius, com ara el de la polèmica sobre el burca. En definitiva, va demanar més empatia i comprensió i una disminució dels prejudicis envers els immigrants.” (Violeta Alarcón)

La coordinadora d’Orientació opina el següent:

“Aquest any m’han agradat molt. Professionals que, a més, saben explicar-se. Bons comunicadors, però amb un rigor acadèmic encomiable. En tot cas, el temps que tenen les conferències assignat és massa reduït, cosa que fa que els alumnes no tinguin prou espai per participar en el debat posterior. També és veritat que aquest any s’han preparat les conferències a tutoria grupal per incentivar la participació dels alumnes, tot presentant els conferenciants o tractant temes relacionats prèviament, però són les sortides les que ja estan lligades a les classes magistrals. És cert, però, que determinades conferències han donat molt de joc més enllà del torn de paraules o de les tutories, tot generant molt debat dins i fora de l’aula”. (Eulàlia Lorés, coordinadora d’Orientació)

I algunes reflexions dels conferenciants:

“Va ser un públic agraït i interessat en les qüestions ètiques d’una societat plural i tecnològica; agraït i interessat són característiques que es podien corroborar amb el silenci que hi havia i amb la qualitat de les preguntes que van allargar la sessió. Un plaer sentir-se escoltada i acollida.” (Begoña Román)

“Trobo molt notable que una escola interrompi el seu programa acadèmic -sempre tan atapeït- perquè el seus alumnes més grans (batxillerat) escoltin un tema que directament no toca. I tanmateix, és el que més toca perquè una escola -i més si té inspiració cristiana- també ha de formar en els grans valors de la vida, en aquest cas, l’obertura a allò transcendent, a l’espiritualitat o a la interioritat. Vaig trobar que tant alumnes com professors eren receptius i alhora crítics amb el tema, dues actituds indispensables davant de qualsevol qüestió. Les preguntes dels alumnes al final de la conferència em van semblar adients i intel·ligents. Així que em complac que el CIC estigui atent a aquests temes i els proposi com una qüestió oberta a tots els seus alumnes.” (Xavier Melloni)

“La meva opinió és francament positiva. Un grau d’atenció i d’implicació en la conferència superior a la mitjana.” (Màrius Serra)

“Em va semblar que eren uns joves que tenien interès per les coses. Qui parla detecta immediatament si l’escolten o no. Escoltaven. No es pot demanar més.” (Juan José López Burniol)

Com a cloenda, la taula rodona

En acabar segon de batxillerat, es clou el cicle de conferències amb un acte acadèmic, en format de taula rodona, que té lloc a mode d’última lliçó. L’objectiu d’aquesta darrera conferència és ajudar els alumnes a decidir la tria d’uns estudis superiors, o d’una determinada carrera academicoprofessional.

Aquesta activitat clou també totes les accions d’orientació que es duen a terme durant tot el batxillerat. A la taula rodona els convidats solen ser antics alumnes de les escoles Thau o del CIC, que ja han realitzat una trajectòria professional que els pot servir de model.

Al maig del 2010, amb el títol “El coneixement i la universitat”, van participar a la taula rodona Claudi Alsina, matemàtic, Xavier Batlle, físic, i Ignasi Moreta, editor.

Al maig del 2011, amb el títol “Fer 18 anys. Passat, present i futur”, hi van participar Nora Ventosa, química, Marta Moragas, biòloga, Bernat Soler, periodista i Marc Guinjoan, polítleg.

I aquest curs, a la taula rodona, hi van participar Anna Bernadó, periodista, Montse Ingla, editora, Oriol Broggi, director teatral, i Dani Oorbitg, empresari de restauració, amb el títol “Quan tenia 18 anys...”.

En aquestes taules rodones l’alumnat escolta el testimoni i el diàleg entre els ponents, que recorden la tria d’uns estudis en acabar el batxillerat, inici d’una carrera professional, directa o indirecta, que

els ha portat a la professió actual. El comú denominador de les intervencions a la taula rodona sol ser la necessitat de relativitzar la transcendència de les decisions perquè en els seus itineraris vitals allò que realment ha estat important és el compromís i el sentit del que es fa, i triar de fer allò que agrada.

El cicle de conferències de batxillerat contribueix a l’orientació i l’adquisició de coneixements i competències necessaris per al futur acadèmic i professional dels alumnes, però sobretot a l’educació en els valors de la llibertat, la responsabilitat i el respecte als altres. Si bé els valors s’ensenyen sobretot amb l’exemple diari, en el cicle de conferències es fan explícits i contribueixen a l’educació integral de l’alumne.

Persones

Roma, que et roba els mots

Núria Marzo
Alumna de 4t d'ESO de
l'Escola Thau Barcelona

Un viatge a Roma era el que necessitàvem. Dos trimestres de dur treball per acabar un trajecte de l'escola amb bon rumb. Marxar lluny, a una ciutat desconeguda, a descobrir un univers nou d'experiències. Volíem tornar enriquits, no només de cultura, sinó de sensibilitat envers el que veuríem. Tots volíem posar els peus a la ciutat que ens havien dit que era la més màgica del món. La nostra ment ja havia viatjat a Roma abans d'embarcar-nos a l'avió. Ja s'havia imaginat trepitjant els *sampietrini* per la Ciutat del Vaticà, admirant la grandesa del Coliseu o menjant un gelat a la vora de la Fontana di Trevi.

Vam arribar a Roma amb les expectatives molt altes, i la ciutat no ens va decebre. Un primer viatge amb autocar on l'únic que se sentien eren les admiracions envers el que veiem; tot era nou i ens esperaven quatre dies plens d'emocions.

Roma se'ns va presentar com una ciutat històrica, llegendària, que vivia de la història que recollien els grans edificis de la ciutat. La nostra perspectiva sobre aquest aspecte va canviar completament, vam descobrir que Roma és molt més que això, a cada

racó, barri i cantonada s'amaga una història, que, per petita que sigui, fa que la ciutat brilli a la seva manera. Hem tastat art de moltes èpoques, tant renaixentista, amb Miquel Àngel, com barroc, amb Bernini i Borromini, i fins i tot arquitectura de formigó amb Zaha Hadid.

A Roma, hem aplicat els coneixements apresos. En utilitzar-los, ens hem sentit cultes i més especials, com si poguéssim aprofundir més a fons en les obres que no pas altres turistes. Però no només hem aplicat els coneixements de classe, sinó que n'hem après moltíssims més.

Un dels barris més especials que recordo de Roma és el Trastevere: senzill, petit, com un poble, ple de gelateries boníssimes, posat enmig de la gran ciutat. Et podries passar tota una tarda descobrint què amaga el barri i no l'acabaries.

Tot i així, un dels moments que recordo més impressionants, en què em vaig quedar sense paraules, literalment, va ser quan estàvem caminant per un petit carrer de la ciutat. Era de nit i veníem de veure l'església de Santa Maria sopra Minerva, l'única església gòtica de Roma, i de sobte em vaig girar a l'esquerra i el Panteó de Roma va aparèixer davant nostre, allà, situat al mig de tot. Unes columnes de 2.000 anys em van prendre les paraules de la boca.

Roma ens ha aportat moltes coses; els meus companys i jo hem compartit estones increïbles, ens hem conegut millor entre nosaltres, hem sentit que formàvem part d'un grup. No ens hem d'oblidar dels professors, que amb el seu sentit de l'humor i experiència han sabut mantenir-nos curiosos per aprendre més.

Després de Roma tots hem crescut tant intel·lectualment com personalment. El nostre objectiu s'ha complert: Hem après a apreciar i a sentir envers l'art. Hem après una nova manera de recollir experiències, però, per sobre de tot, hem madurat com a persones tot admirant la *bella Roma*.

Persones

Dublín, comtat dels vikings

Andreu Bosch
Alumne de 4t d'ESO de
l'Escola Thau Sant Cugat

Des del setembre que sentíem a parlar d'aquell lloc nòrdic (en aquell moment per a nosaltres força desconegut), fred i plujós: Irlanda. Miràvem les dates de partida amb il·lusió, però també amb recança: lloc nou, clima molt diferent, gent diferent, idioma diferent, etc.

Encaixàvem aquest nou repte sense saber què ens trobaríem. I va arribar. Sense adonar-nos-en, ja facturàvem les maletes i respiràvem tranquils en saber que el passaport estava en regla. Ens vam assegurar a l'avió i quan començava el vol ens vam adonar del que anàvem a fer.

Les dues hores i mitja de vol van passar ràpides i el nerviosisme es respirava a l'ambient. Vam arribar a un ja esperat clima plujós i fred, i no enteníem ni els cartells de l'aeroport (alguns estaven en gaèlic!).

Allà, ens hi esperava el que seria el nostre guia la propera setmana: el Sherban, amb un somriure d'orella a orella i moltes, moltes ganes d'explicar-nos coses sobre Irlanda.

Vam visitar Howth, on ens vam endur la primera sorpresa en veure foques en llibertat tan a prop. Després vam anar al castell de Malahide, i el Sherban ens en va explicar la història i llegendes.

Finalment, va arribar el moment de conèixer la família amb qui compartiríem la propera setmana. Tots estàvem emocionats i fèiem conjectures de qui seria qui a mesura que anaven arribant. En un moment, vam ser al cotxe amb un desconegut que intentava entaular conversa amb nosaltres per trencar una mica el gel. I no va ser difícil: eren gent molt sociable i oberta i de seguida tothom es va fer molt amic de les seves famílies.

Llavors ens va arribar l'imprevist següent: les famílies ens proposaven sopar a l'hora que hauríem berenat. Així que amb un altre esforç suplementari vam sopar a dos quarts de set. Vam anar a dormir rebentats i

preguntant-nos quines noves sorpreses amagades tindria Irlanda l'endemà.

Els dies següents van ser un no parar: caminar per Dublín, anar a un pub, a Glendalough, als Powerscourt Gardens, jugar a jocs gaèlics, anar a la fàbrica de la Guinness, a la catedral de Sant Patrici, al Trinity College, a Hill of Tara, a Monasterboice, etc. Vam visitar tot el que vam poder, i vam aprofitar cada dia com si fos l'últim.

I cada dia ens anàvem acostumant més a Irlanda: l'horari, la família, l'idioma... i fins i tot el temps! Tot anava a millor. Ja enteníem tot el que en Sherban ens explicava i provàvem d'assimilar-ho mentre intentàvem completar el dossier.

I així, amb aquests dies tan atrafegats, vam arribar al final d'una setmana que complia totes les nostres expectatives. Ens havíem d'acomiar d'una nova família que ens havia acollit com a fills i s'havia guanyat a pols un lloc d'or a la nostra memòria.

Així que, cansats però contents, vam tornar a pujar a l'avió sabent que tornàvem d'un viatge diferent, d'una Irlanda que acabàvem de descobrir i que amagava molts més secrets, d'haver passat una setmana inoblidable. Però ens quedava la il·lusió i el record, i saber que mai res no acaba si un no vol, que aquell comiat podia ser un "fins aviat".

Univers 2.0: la revolució social

Enric Guinart Mauri
Periodista i soci director de Dixit

Facebook, Twitter, Youtube, Tuenti, LinkedIn o Pinterest són diferents xarxes socials d'Internet que avui van en boca de tothom. Actualment hi ha 7.000 milions d'habitants al món, i 2.000 milions són usuaris d'Internet. Amb més de 900 milions d'usuaris, Facebook seria el tercer país amb més població del món. Com explica Dolors Reig en el magnífic llibre

Socionomia, "quan parlem de la xarxa, ens estem referint al mitjà més universal amb el ritme de penetració social més ràpid de la història. Així, si la ràdio va tardar 40 anys a aconseguir 50 milions d'usuaris, la televisió en va tardar 13 i Internet només ha necessitat quatre anys" per arribar a aquest volum d'usuaris. Podria donar moltes més xifres que ens

deixarien bocabadats a tots plegats, però no cal fer un sumatori de dades per constatar que ens trobem davant d'un fenomen global. En aquest punt, arriba el moment de plantejar-se diverses qüestions: Què és el que ha portat a milions de persones a endinsar-se en aquest món? Internet és una moda? Som davant una revolució tecnològica? La xarxa està transformant les nostres vides? Si no ets a Internet, no existeixes? Som davant d'un canvi cultural? Quedeu-vos amb la paraula *social*, perquè ja us avanço que en aquest concepte hi ha una bona part de la solució dels enigmes.

Un viatge als orígens

Internet és molt més que Facebook, Twitter o el web. Això és una evidència. No acabo de descobrir la sopa d'all, però convé recordar-ho ja que molt sovint, quan avui es parla de la xarxa, tothom dirigeix la mirada als "m'agrada" o als "followers" (seguidors). Tal com explica molt bé Tom Chatfield en el llibre *50 coses que hay que saber sobre el mundo digital*, la història d'Internet data de la guerra freda i de la xarxa de comunicacions desenvolupada pels Estats Units després del llançament del satèl·lit Sputnik per part de la Unió Soviètica el 1957. Davant dels èxits del seu rival, els nord-americans van dedicar grans esforços a desenvolupar noves tecnologies de la comunicació i al 1969 naixia ARPANET, la xarxa informàtica que posava les bases de la xarxa Internet que avui coneixem. El concepte en si naixia uns anys més tard, al desembre del 1974, quan es va utilitzar per primera vegada la paraula *Internet* en un article de Vinton Cerf, Yogen Dalal i Carl Sunshine, com abreviatura de la paraula *internetworking* (alguna cosa semblant a 'treballar interconnectats'). Es referien al que s'estava convertint en una idea revolucionària: una metaxarxa global de comunicacions, formada a base de la combinació de múltiples xarxes de màquines que compartien un mateix protocol per compartir paquets d'informació. Naixia la *xarxa de xarxes*, la idea central que hi ha darrere de la moderna Internet.

Per tant, en primer lloc, convé pensar en Internet no tant com un mitjà tecnològic sinó com una infraestructura: un conjunt de maquinari i programari interconnectats que comuniquen una part creixent de tots els dispositius informàtics del món. Com explica el mateix Chatfield, "Internet és la immensa xarxa física dintre de la qual existeix bona part de la moderna cultura digital".

Uns anys més tard, el 1989, naixia la World Wide Web, en un article de recerca de Tim Berners-Lee, enginyer i científic informàtic britànic. Berners-Lee hi resumia un concepte d'un "sistema universal d'informació interrelacionada" que "permetria trobar l'espai per a qualsevol informació o referència que un considera important", tal com s'exposa en el mateix llibre de Chatfield. Aquest sistema operaria a través de l'estructura establerta d'Internet, però les paraules clau en el pla de Berners-Lee eren *universal* i *interrelacionada*. Per tant, el web que tots coneixem es va basar en el principi que qualsevol que disposi de connexió a Internet ha de ser capaç de circular lliurement entre pàgines web, i de crear el seu propi web si ho desitja. En aquest sentit, és tant un conjunt de principis com una tecnologia. "La xarxa és oberta i universal", conclou Chatfield.

La irrupció del web 2.0: l'inici de la transformació

El concepte de web 2.0 va néixer de l'evolució gradual d'una combinació de tecnologies i actituds que va tenir com a representació més influent el congrés Web 2.0 organitzat per l'expert en tecnologies Tim O'Really, celebrat a San Francisco el 2004, on es va proposar explorar com el web havia evolucionat cap a una plataforma robusta per la innovació a través de molts mitjans i dispositius. La clau de la resposta era l'usuari: girant al voltant de la capacitat de buscar, crear, recopilar, compartir i categoritzar continguts, interconnectar aquestes activitats, i fer-ho tot en un entorn virtual cada vegada més ric. Per tant, no s'estava plantejant tant un avanç tecnològic sinó un canvi general en el perquè i el com la gent interactua en línia. I és que en la seva primera dècada, el web va ser vist primàriament com una eina per trobar i compartir informació. Però amb el web 2.0 s'originava una cultura digital que donava a l'usuari un rol més actiu i més omnipresent: un lloc on els instruments per col·laborar, fer vida social, compartir i crear, era a l'abast de tothom. La interacció i la col·laboració es converteixen en un criteri global en què la base és una plataforma oberta construïda sobre una arquitectura basada en la participació dels usuaris.

El web 2.0 té moltes característiques, però n'hi ha dues que sobresurten sobre la resta: la creació col·lectiva i l'aspecte social. La idea de la creació col·lectiva parteix de la base que el coneixement compartit és molt més eficaç i precís que el que pugui generar el millor dels experts. I el màxim exponent de la intel·ligència col·lectiva naixia el 2001, amb la

posada en marxa de l'enciclopèdia virtual Wikipedia, iniciada amb l'objectiu específic de convertir-se en una font de referència universal creada i mantinguda exclusivament mitjançant l'esforç de voluntaris, i oberta a tothom que vulgui col·laborar. Els resultats parlen per si sols. I pel que fa a l'aspecte social, el web 2.0 també es caracteritza pel seu poder d'expansió viral; és a dir, la difusió d'una idea no gràcies a l'impuls del màrqueting per part dels creadors sinó gràcies a la distribució feta pel públic.

Revolució tecnològica o transformació social

La irrupció de les xarxes socials d'Internet a partir del 2004 no ha fet més que potenciar les bases proposades pel web 2.0. La col·laboració, la cocreació i el *crowdsourcing* (talent col·lectiu) imperant en aquestes eines estant gestant una ciutadania 2.0 que vol controlar i fiscalitzar, que reclama més transparència i que es caracteritza pel fet de ser més comunitària, ràpida, mòbil, integrada, creativa, localitzada, decisiva i influent. Una ciutadania que ahora es mou sobre la base d'una actitud 2.0 i d'una cultura 2.0, en què predomina el talent, la creativitat i la creació de continguts, i així dona forma a una nova cultura de la comunicació i un nou model organitzatiu.

Sense anar més lluny, Facebook o Twitter no són més que nous canals de comunicació. Són eines que ens donen la possibilitat de compartir, de connectar-nos entre éssers humans. Els canvis de què estem parlant van molt més enllà d'una revolució tecnològica, ja que darrere de les màquines hi ha persones. No som davant d'una revolució tecnològica, sinó davant d'un canvi cultural que inclou una revolució social, cognitiva i creativa. De fet, tal com ens recorda Chatfield, "tan aviat com va ser possible la idea de connectar terminals d'ordinadors, les persones es van disposar a fer alguna cosa que durant mil·lennis ha fet avançar les civilitzacions: comunicar-se".

La simbiosi del que és analògic i del que és digital

Sovint hi ha una tendència generalitzada a voler enfrontar i separar dues cultures que formen part de la mateixa realitat: analògic v. digital, fora de línia v. en línia. Però, jo em pregunto, si estic prenent un cafè amb uns amics i aprofito per fer una piulada (*tweet*) o per enviar un correu electrònic amb el meu telèfon mòbil, sóc fora de línia o en línia? Aquesta és una pregunta que no té resposta perquè la mateixa pregunta no té sentit, com tampoc no en té voler separar allò que fem fora de línia i en línia. El debat no hauria de ser saber si és millor allò que és analògic i o allò que és digital, sinó saber aprofitar les virtuts dels dos conceptes per fer-nos millors persones, professionals, empresaris, estudiants, polítics, professors, etc.

S'equivoquen els qui sobrevaloren les bondats del terreny digital, però també s'equivoquen els qui menyspreen els beneficis de les eines en línia. S'equivoquen els qui presumeixen de no tenir web, un telèfon intel·ligent (*smartphone*) o un perfil a les xarxes socials, però també s'equivoquen els qui diuen que no existeixes si no ets a Internet o no apareixes a Google. És clar que existeixes. Simplement no tens identitat digital i estàs autolimitant el teu demà perquè, com diu Dolors Reig, no estàs entenent "el significat social d'una xarxa que és aquí per apropar-nos i transformar-nos profundament, per fer-nos, en dues paraules, més grans". Internet no és una moda, és el present que t'ajudarà a construir-te un futur millor.

La pràctica del cant coral

Emili Fortea
Director del Cor de la ICCIC
i del Cor Jove Virtèlia

És significatiu l'augment de corals sorgides especialment d'institucions o de centres educatius. Vinculades a centres o a escoles de música, com és el nostre cas, són un exemple clar de la transformació que experimenten les societats corals d'avui.

En aquest sentit, el Cor Jove que vam engegar el passat mes de gener, n'és una mostra lligada als paràmetres educatius de la Institució Cultural del CIC. Els objectius que té són, principalment, la creació d'un cor versàtil en qualsevol estil de música actual i amb una programació atractiva per als joves. Els cantaires participen activament del fet social directe, adaptat als nous temps i als seus interessos musicals. Valors com l'esforç, la integració, la diversitat, el coneixement de la història i la cultura musical, són els principals pilars formatius del projecte.

Cantar en un cor aporta grans qualitats, des de la superació personal que representa vèncer els nervis i la por escènica, fins a l'autocontrol necessari per fer una actuació. Aporta una formació cultural rica i diversa en diferents estils musicals, alhora que desenvolupa la capacitat dels joves. No és la primera experiència que coneixem que demostra, una vegada més, la important tasca que desenvolupa la música com a llenguatge universal i, en aquest cas, a través de la utilització del cant coral com a fet educatiu. El cant coral pot esdevenir una potent eina de cohesió humana, lligada a una tasca social i amb un programa didàctic en què l'ensenyament n'és el protagonista.

La integració permanent de cantaires nous, la creació de projectes musicals diversos i la simbiosi

entre cultura i arts, és constant. La formació de l'educació musical, el coneixement del cos com a eina per a la tècnica del cant, el coneixement de les característiques musicals i cantar en diferents llengües, són una mostra ja prou explícita del tipus de treball que es pot fer. Ofereix unes possibilitats enormes a les persones que canten activament en un cor.

La música, especialment el cant, és assequible pràcticament per a tothom. La projecció de la veu i fer-ho conjuntament amb diferents persones és possible per a totes les edats. Sigui quin sigui el nivell vocal, auditiu i musical, amb unes petites eines es pot afrontar una pràctica coral. Si hi ha un objectiu, com els concerts i les activitats, es pot començar a cantar, tot i que els cantaires no sàpiguen llegir música, ni idiomes, ni tinguin tècnica vocal. Precisament, és a l'inrevés: a través de l'assaig i la pràctica es van adquirint tots aquests

coneixements sense adonar-se'n. Juntament amb tot aquest treball, se n'extreuen uns valors àmpliament reconeguts, com ara la confiança en el poder de la música i en el de les persones com a vehicle de transformació social i cultural. Aquests valors, sempre gràcies a la música, ens potencien i ens enriqueixen com a éssers humans.

Amb l'afició pel cant coral, ara més creixent que mai, estem aconseguint la creació d'una estructura de família coral que configura una vertebració intergeneracional a la Institució Cultural del CIC. La Institució, des de sempre, ha donat suport i ha contribuït amb la vessant musical al compromís amb l'ensenyament i la nostra cultura. Tot això, juntament amb el prestigi de l'Escola de Música Virtèlia i els professionals que en formen part, ha permès començar i fer créixer aquest nou cor, que contribueix a augmentar aquesta família.

El cor jove virtèlia

Les activitats amb el nou Cor Jove Virtèlia s'han iniciat amb un repertori divers adaptat per a cor i piano. Per ara, l'estructura actual és la d'un cor femení amb alumnes bàsicament de batxillerat. El cor assaja dimecres a les tres de la tarda i és obert a tots els joves de la Institució, que l'han rebut positivament. El cor canta diverses versions d'una àmplia oferta musical i de diversos estils, èpoques i gèneres: gospel, bandes sonores de pel·lícules, temes de pop anglès, rock català, etc. Va debutar dins els actes de lliurament dels premis Sambori d'Òmnium Cultural, que es van fer a la seu nacional de Barcelona. El cor hi va participar cantant tres temes molt coneguts: *Bon dia*, d'Els Pets; *You raise me up* ('Em dones força per superar els obstacles'), de Brendam Graham, i el tema principal de la pel·lícula de Disney *La bella i la bèstia*, del compositor Alan Menken.

Ha participat en diversos actes, com ara el concert de Sant Jordi de l'Escola Thau Barcelona. El 6 de juny participarà amb diversos conjunts i escoles de música de Barcelona en un concert al pati d'armes del castell de Montjuïc. El dia 21 de juny acabarà les activitats amb el concert de final de curs de l'Escola Virtèlia, que es farà a l'auditori de la Institució Cultural del CIC.

El cor de la iccic

El Cor de la ICCIC assaja un parell d'hores la nit dels dimarts a partir de les nou del vespre, també a l'auditori de la Institució. Aquest any hi han ofert diversos concerts, com el de Nadal. El mes d'octubre, van fer un intercanvi coral amb l'Orfeó San Antón de Bilbao, en el qual van oferir un concert conjunt a la cripta de la Sagrada Família. En el concert es van poder escoltar diverses obres catalanes i música del Renaixement. Durant el segon trimestre el cor ha fet un treball de repertori i d'obres noves i ha participat al concert de Sant Jordi de l'Escola Thau Barcelona. Actualment està treballant un repertori de diverses obres amb acompanyament de piano per al concert de celebració dels cent anys dels jardins del Turó Park. Al final del curs oferirà un programa amb obres com el *Magnificat* de Vivaldi, dos motets de Lotti, i obres de Fauré i Franck amb acompanyament instrumental. Durant el mes de juliol es durà a terme un taller especial i la gravació d'un CD amb les obres que es presentin al final del curs amb motiu de la commemoració del 5è aniversari de la creació del cor.

Per a l'any vinent es prepara el viatge d'intercanvi a Bilbao amb l'Orfeó San Antón, on es cantarà un programa de música catalana de totes les èpoques, i el Concert de Nadal, que per segon any consecutiu serà participatiu. Al final del curs 2012-2013 durà a terme el primer projecte propi amb orquestra, amb un collage de diverses obres del compositor barroc Georg Friedrich Händel.

Podeu trobar la informació sobre els concerts, les activitats, les proves de veu, la formació, els horaris, els assaigs i els tallers especials que fan els cors al web de la Institució i de l'Escola Virtèlia.

Vincles

El GrupIREF i el projecte Filosofia 3/18

Irene de Puig
Directora

El GrupIREF és una associació sense ànim de lucre que promou el projecte Filosofia 3/18. Aquest projecte educatiu té com a referent el currículum conegut internacionalment com Philosophy for Children, i s'ha ocupat de la traducció i l'adaptació d'aquest currículum, de la creació de nous programes, i de la divulgació i la formació dels ensenyants en el projecte. En aquests moments formen part del GrupIREF un ampli col·lectiu de professors d'educació infantil, primària, secundària i universitat. Irene de Puig n'és la directora.

Aquest 2012 el GrupIREF fa 25 anys, una associació que ha anat creixent pel que fa a hores de formació i escoles implicades i s'ha anat consolidant com a projecte educatiu, que ha culminat en una valoració molt positiva en l'informe d'avaluació elaborat pel Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Aquest informe, elaborat en ocasió del 25è aniversari, arriba just en un moment en què alguns dels objectius de Philosophy for Children han estat assumits per les administracions educatives: procediments, competències, diàleg, esperit crític, etc., són mots que han anat entrant als documents del sistema educatiu.

El GrupIREF té un conveni de col·laboració amb la Universitat de Girona (UdG), a través de la qual s'imparteix el Màster Filosofia 3/18 en línia, usant la tecnologia interactiva multimèdia, amb el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) per desenvolupar projectes educatius que interrelacionen l'art i la filosofia, i amb el Departament d'Educació de la Fundació "la Caixa", per experimentar el programa educatiu "Ciutadania". També col·labora en els cursos d'estiu del Museu del Cinema de Girona.

El GrupIREF ha participat en diferents projectes europeus: COMENIUS – Estètica contemporània, amb Bèlgica, Itàlia i Escòcia; Revista 100, amb els Països Baixos, Polònia, Gal·les, Itàlia i Portugal; Acció 3.1 Projecte EUROPHIL de formació permanent del professorat, juntament amb la Universitat Politècnica de Catalunya, i el projecte FARE d'Educació Multicultural, amb Bulgària, al llarg de tres anys.

Ha coordinat altres projectes Europeus: CONTA'M, de narració oral i educació reflexiva, juntament amb Mallorca i la Comissió Europea/GrupIREF; CONTE... CONTAT, amb la Catalunya Nord, l'Alguer i Itàlia; EDUARTS, sobre filosofia i art, amb els Països Baixos, Itàlia i Polònia, i ECODIALOGO, sobre ecologia, a través del programa Kio i Gus, amb Àustria i Portugal.

Estem en contacte permanent amb centres espanyols, portuguesos i europeus, en general, com també amb tots els que treballen en la mateixa línia al Brasil, l'Argentina i Mèxic, i amb l'International Council for the Philosophy Inquiry for Children (ICPIC).

Un aspecte molt important de la seva funció és la formació del professorat, sense la qual és molt difícil treballar bé el projecte Filosofia 3/18 o, en tot cas, treure'n el màxim profit per a l'alumnat.

S'ofereixen diferents modalitats de formació: cursos de formació inicial, d'aprofundiment, monogràfics, assessoraments, seminaris virtuals, conferències o jornades.

El GrupIREF edita un butlletí trimestral que vol ser una eina d'intercanvi d'informacions, una font de suggeriments i, alhora, una eina de reflexió amb articles editorials i de fons que es troben a les pàgines centrals.

També disposa d'un web on hi ha tota la informació sobre el GrupIREF i el projecte Filosofia 3/18, i totes les novetats en materials, activitats, projectes i propostes. Les darreres novetats serien la Proposta estètica (Pensar amb la Pintura / Pensar amb la Música / Pensar amb el Cinema), i el programa Pensar en Drets (<http://www.grupiref.org>).

"En educació continuem necessitant una perspectiva integradora que conjugui la parla, la lectura, l'escriptura i el raonament, i ho faci sota la direcció de les humanitats" (*Thinking*, revista internacional de Philosophy for Children).

Destacats

"...a dins de classe sóc feliç"

Exposició sobre Joan Triadú, pedagog

PROPOSTA EDUCATIVA DE LA ICCIC

www.iccic.edu

thau escola
Barcelona

Educació Infantil
Educació Primària
Educació Secundària
Aula Oberta: Activitats esportives i culturals
Informació: Tel. 93 203 01 54
<http://thaubcn.iccic.edu>

CIC escola
idiomes

Anglès, francès i alemany: Tots els nivells per a totes les edats
Cursos intensius d'estiu.
Colònies i casals d'estiu en anglès
Cursos i estades a l'estranger
Centres: Via Augusta, Gràcia i Sant Cugat
Informació: Tel. 93 200 11 33
www.iccic.edu/idiomes

thau escola
Sant Cugat

Educació Infantil
Educació Primària
Educació Secundària
Aula Oberta: Activitats esportives i culturals
Informació: Tel. 93 589 81 08
<http://thausc.iccic.edu>

virtèlia escola
música

Llenguatge musical: Iniciació – Elemental – Mitjà – Moderna – Per a adults
Instruments: Totes les especialitats de clàssica i moderna
Música de cambra i combo
Grups instrumentals i de cambra: Orquestra infantil i juvenil, i Big Band.
Cant coral infantil i juvenil
Tallers d'estiu
Informació: Tel. 93 200 11 33
www.iccic.edu/virtelia

CIC escola
batxillerats

Totes les modalitats – Diversos itineraris
Informació: Tel. 93 200 11 33
www.iccic.edu

CIC escola
cicles formatius

Cicles formatius de grau mitjà:
Activitats físicoesportives en el medi natural
Arts plàstiques i disseny en autoedició

Cicles formatius de grau superior:
Animació d'activitats físiques i esportives
Arts plàstiques i disseny en gràfica publicitària
Projectes i direcció d'obres de decoració

Preparació per a la prova d'accés a Cicles Formatius de Grau Superior.

Informació: Tel. 93 200 11 33
www.iccic.edu

INSTITUCIÓ
CULTURAL
DEL CIC
Fundació Privada

